

12. *a. b.* cum anapaestica dist. 4. et illegitima conc. dist. 2. 3. 14. *a. b.* 17. *a. b. c. d.* 19. *a. b. c. d.* 20. *a. b.* 22. *a. b. c. d.* 23. *a. b.* Exempla alia haec sunt illegitimae: IV, dist. 4, *a. b.* कमनीयं-प्रयनीयं। ibid. dist. 9. *a. b.* नटनीयं-पठनीयं। ibid. dist. 17, *a. b.* सकामं-निकामं। V, dist. 13, *a. b.* पिधानं-निधानं। VIII, dist. 3. ह्यं-ह्यं। et X, 5. *a. b.* देशं-देशं। X, 6. *a. b.* XI, 5. *a. b.* कुहम्बं-विलम्बं। 6. *a. b.* रम्भं-कुम्भं। XII. dist. 2. *a. b.* वेशं-वेशं। 4. *a. b.* नुकूलं-दुकूलं। Alternat anapaestica cum spondaica VII, dist. 17. *a. b.* et 20. *a. b.* Spondaica cum anapaestica alternans est etiam XI, dist. 21. *a. d.* licet spondaeis non utuntur versus.

b. *Dactylica.* Cant. 2. *a. b.* ita tamen, ut sequatur syllaba, quae cum fine versus *d.* concinat. Concinentia plerumque perfecta est, secus tamen I, dist. 17, *a. b.* मण्डल-कुण्डल। dist. 23. सुन्दर-मन्दर। dist. 24. -वेरिदं-तेमुदं।

c. *Anapaestica;* eam cum spondaica alternare iam vidimus. Prae-
dominat cant. 18. *a. b.* sed cedit interdum locum spondaeis. Imperfectius concinunt, quam cetera, haec exempla: dist. 3. सरसं-कलसं। dist. 4. मचिरं-हचिरं। 5. विकला-सकला। 8. मधुरं-विधुरं। 9. ललितं-चरितं। Spondaeii sunt dist. 7.

d. *Trochaica* est concinentia cant. 7. sed tria tantum leguntur exempla verae, III. dist. 6. *a. b.* -यामि-पामि। 8. *a. b.* -धासि-दामि। 9. *a. b.* करोमि-दुनोमि। cetera exempla easdem syllabas repetunt. Etiam cant. 10. vers. *a.* et *b.* eandem finalis concinentiae licentiam praebet; cant. 16 legitima consulto non utitur.

Nimirum trochaeus alienus est in universum a canticorum versibus catalecticis; versuum acatalecticorum fines trochaici quum concinant, catalecticam dicere potes concinentiam, a poeta minus excultam, negligentiusque tractatam. Congruit spondaica concinentia haud dubie magis cum ipso versuum genere, eamque ob causam frequentatur; dactylicam rarius usurpari non miraberis, si reputaris, post longam quae solet esse dactylorum seriem, opus esse voci diversa morarum dispositione, in qua quasi requiescere possit, qua finis versus clare indicetur. Cur autem anapaestis rarius finiantur versus concinentes, eius causa in eo posita est, quod anapaestus abhorreat a concinentia, quippe quae a syllaba gravi incipere debeat. Iambicam etiam concinentiam vix ex-